

Sitten löytyi HWJ-aarre

Paini ja nyrkkeily: Perinteiset kamppailulajit ovat yhä elossa Jyväskylässä. Nyrkkeily odottaa uutta buumia. Paini on jo noussut ylös omasta kuopastaan.

JYVÄSKYLÄ
Teksti: Ilkka Kulmala
Kuvat: Risto Aalto

Kun käy avaamassa riittävän monta ovea, saattaa törmätä aarteeseen.

Tällä kertaa helmi löytyi osoitteesta Kangasvuorentie 32. Siellä temmeltää itse kyhäämässään vuokrasalissa Harjun Woima Jyväskylällä, neljä vuotta vanha painiseura.

Omilla toimillaan HWJ näyttää esimerkkiä kaikille muille. Jos tässä ajassa aikoo jotain saada, on oltava kekseliäs. Rutiini ei enää riitä.

Oli ollut monta vuotta niin hiljaista, että täytyi vaivautua tutusta tuolista ylös ja lähteä ottamaan selvää. Paini ja nyrkkeily ovat vahvoja keskiuomalaisia perinnejälkejä. Paljon on ollut, paljon on koettu, mutta entä nyt.

Missä mennään? Kuka harrastaa? Kuinka moni harrastaa?

Osittainen vastaus saatiin. Se vilkuttaa sekä vihreää että punaista valoa. Jyvässeudun paini ja nyrkkeily eivät ole uusien lajien puristuksessa henkitoireissaan.

Varsinkaan ei paini.

Kangasvuorentie 32:n ovi oli reissulla viimeisin avattava, mutta ehdottomasti kiinnostavin.

Harjun Woiman puheenjohtaja **Marko Maja** rientää ylpeänä esittelemään pienten painijoiden majaa, joka on puhtaasti seuran oma aikaansaannos.

– Aloitimme toimintamme Viivacassa, mutta vuokrataso uhkasi kohota kohtuuttomaksi. Piti hakea toisenlainen ratkaisu, Maja kertoo.

Seura-aktiivit kävivät viime talvena katsastamassa 20–30 vaihtoehtoa. Sitten he löysivät Allaway Oy:n kiinteistöstä teollisuustilan, jonka vuokralainen laakerikauppa Vuorenmaa Oy oli muuttamassa toisaalle.

– Pistimme talkoot pystyyn, Maja muistelee.

– Kolmessa kuukaudessa olimme pukeneet teollisen toimistotilan painisaliksi.

Nykyisellään näky on erikoinen. Jo ulkona näkee isojen ikkunoiden läpi, että sisällä käy melkoinen kuhina. Menossa on Harjun Woiman kilparyhmän ja painikoululaisten tiistaitreenit.

Kaikkiaan HWJ:ssa vetelee junnua noin 300 lapsijäsentä.

Paini on laji, joka ei ole trendiseksikäs.

Molskin pioneerit tapaavat muistuttaa, että ”paini on urheilua, muut lajit liikuntakäytävää”. Kova ja armoton urheilumuoto on. Se ei anna harrastajilleen ilmaislippuja.

Silti se kiinnostaa jopa 2010-luvun lapsia.

– Nuorilla on kova halu harrastaa ohjattua liikuntaa, Vaajakosken Kuohun painivalmentaja **Mika Suhonen** kertoo seurattensa keskiuomalaisen painiseurojen yhteisharjoituksia Vaajakosken liikuntahallissa.

”Kolmessa kuukaudessa olimme pukeneet teollisen toimistotilan painisaliksi.

Marko Maja

Äänekosken Huima, Muuramen Yritys, Suolahden Urho, Jyväskylän Paini-Ässät, Harjun Woima. Keski-Suomessa on edelleen monta lajipesäkettä.

Kuohun valikoimassa paini on ollut aina arvossaan. Silti on eletty kituliaitakin aikoja.

– Oli vuosi 1999, kun oma poikani **Miska**, silloin 4, ilmoitti haluavansa painia. Suhonen kertoo.

– Kävimme salilla jonkin aikaa kahdestaan. Muita ei juuri näkynyt.

Pasi Sarkkinen on Harjun Woiman kantavia pilareita. Hän on Painiliiton entinen päävalmentaja ja nykyään Olympiakomitean alaisen huippu-urheiluyksikön yksi lajiryhmävastaavista.

– Painin toimintakulttuuri oli päässyt Keski-Suomessa heikoksi, Sarkkinen komppaa Suhosta.

Tällä hetkellä tilanne on toinen. Kun on vetäjiä, löytyy myös harrastajia.

Pari sukupolvea laji kuitenkin hukkasi. Se näkyi juuri nyt kilpapuolella. Nuorten ja aikuisten sarjoissa ei ole monta keskiuomalaisyritystä. Joitain sentään. Kuohun **Rasmus Peltola**, 17, on ehtinyt jo vääntää vapaapainissa SM-pronssia. Tavoitteet ovat maksimissaan.

– Maailmanmestariksi jos pääsisi, Peltola kaavailee.

Miksi juuri tämä laji? Eikö helpommallakin pääsisi?

– Mikään ei ole mukavampaa kuin painiminen, nuori mies lataa.

Paini on noussut aallonpohjasta. Nyrkkeily sen sijaan odottaa omaa buumiaan.

Yllätysisku Fair Play Boxingin harjoituksiin paljastaa, että kuntonyrkkeilijöitä on, mutta kilpapuolen pugilisteja ei. Kehässä on kaksi junioria, 15-vuotias **Piitu Taponen** ja yhdeksän vanha **Oliver Liponen**.

– Tulitte huonoon aikaan, seuran puheenjohtaja **Reijo Kähkönen** harmittelee.

– 12-vuotiaiden Suomen mestarimme **Juha Tarvainen** ja SM-hopeamitalistimme **Linda Liponen** eivät päässeet nyt paikalle.

Toisaalta Kuokkalan Graniitin nyrkkeilyseuran löytyy aarre. Oliver Liponen lyö tiukkoja iskuja isänsä **Seppo Liposen** pistehanskoihin. Pienen miehen kaikki eleet, otteet ja liikkeet kertovat antaumuksellisesta suhtautumisesta nyrkkeilyyn.

– Esikuvani on **Edis Tatli**, Oliver kertoo.

Tatli on kosvolaiissyntyinen suomalaisnyrkkeilijä, joka on voittanut kaikki 21 ammattilaisotteluaan kevyessä sarjassa.

Jyväskylässä on neljä nyrkkeilyseuraa: Fair Play Boxingin ohella Omar Boxing sekä perinteiset Jyväskylän Työväen Nyrkkeilijät ja Jyväskylän Nyrkkeilijät.

Kaikkilla on sama pähkinä purtavana. Kuntonyrkkeily on hottikamaa, mutta otteluareenana kehää kartetaan.

– Kilparyrkkely on juuri nyt huonoissa kantimissa, JyNy:n **Juhani Veijanen** myöntää.

Hänellä on lajiin 25 vuoden tuntuma.

– Täytyy odottaa uutta kuinta taivaalle. Siitä se taas lähtee, Veijanen sanoo.

Oliver Liponen on yksi mahdollisuus. Hän saa kilpailla kahden vuoden päästä.

Liikunnan riemua Fair Play Boxingin harjoituksissa. Oliver Liponen, 9, iskee. Isä Seppo Liponen ottaa vastaan.

Paini on tuhti laji. Vaajakosken Kuohun Rasmus Peltola kantaa Vaajakosken liikuntahallin harjoituksissa seuraveri Miska Suhosta.

Valmentajat Pasi Sarkkinen (vas.) ja Teemu Hirvonen näyttävät Harjun Woiman pojille painimisen mallia Kangasvuorentie 32:ssä.

Harjun Woima elää jo tulevaisuudessa

JYVÄSKYLÄ
Ilkka Kulmala

Harjun Woiman malli on nyky-aikaa, ehkä vielä enemmän tulevaisuutta.

Vuonna 2009 perustettu painiseura ei ole jäänyt odottamaan kaupungin ja yhteiskunnan apua vaan tehnyt itse. Nyt sillä on hieno paini- ja liikuntatila teollisuuskiinteistössä.

– Remontissa oli noin 15 hen-

gen talkooporukka, seura-aktiiveja ja vanhempia, Woiman puheenjohtaja **Marko Maja** kertoo.

– Kaikkineen painitilan nikkaroiminen maksoi vajaat 10 000 euroa. Varustepuolella saimme hienosti apua eri yrityksiltä ja Jyväskylän kaupungilta.

Harjun Woimasta huokuu tekemisen ilo.

– Alussa lähdimme siitä ajatuksesta, että lapset ja vanhem-

mat haluavat myllätä liikunnan merkeissä yhdessä, Maja kertoo.

– Esimerkiksi Vaajakoskella on upeaa painitoimintaa, mut-

ta näimme, että siellä käy liian ahtaaksi, jos yritämme samaan porukkaan. Oli järkevää synnyttää uusi seura.

HWJ:ssä on kaikki hyvin. Pienet painijat ovat innoissaan, samoin vanhemmat. Vetäjät ovat ammatti-ihmisiä.

– Allaway Oy:n omistamasta salista maksamme vuokraa ja muita kuluja 50 000 euroa vuodessa. Summa kerätään toimintamaksuina ja myyntipalveluina,

Maja selvittää.

– Asiakkaita on löytynyt. Huh-tasuon alueen seurat ovat käyttäneet salia, samoin lähikoulut jälkkäritoimintaan. Myös jääkiekkajoukkueille – esimerkiksi JYPin liigaporukalle – olemme järjestäneet painillisia fysiikkatreenejä.

Kaikesta voi vetää yhden joh-topäätöksen. Harjun Woima taitaa vääntää pikkuisen aikaansa edellä.